

„Моят евродепутат и аз – реален или виртуален диалог?“

Публикуван на: 10-04-2009

В днешната разяснителна рубрика от инициативата "Сега – взаимодействаме с Европейския парламент" Радио България, Портал Европа и Европейският институт ви предлагат отзвук от специално организирани дискусии в Париж и Версай на тема: "Какво очакват европейските граждани, в частност младите, от утрешните евродепутати."

Френските партньорите по проекта – Ивлин Радио, бяха домакини на дискусия по темата, проведена се във Версай в началото на април. На следващия ден в представителството на ЕП в Париж експерти, студенти по журналистика и техните преподаватели дебатираха по основния въпрос ДА ГЛАСУВАМ или ДА НЕ ГЛАСУВАМ в началото на юни. Предлагаме ви размислите на участниците в тези две събития...

Медиите имат основно значение в общуването между евродепутатите и гражданите. Жан-Марк Бертен е президент на Ивлин Радио, което вече предлага на своите слушатели програми, посветени на предстоящия вот.

„В ефира на Ивлин Радио ние от 4 години отдаваме голямо значение на европейската тема, като в дните преди европейските избори ще увеличим още нашите предавания, тъй като смятам, че трябва да убедим слушателите да отидат да гласуват в началото на юни – казва той.

– За жалост, французите никак не са мотивирани, може би защото когато се говори за Европа, посланията са прекалено „технически“, сухи. И понеже гражданите не се интересуват от Европа, и медиите също ѝ обръщат гръб. То е като змията, която се опитва да си захване опашката… С две думи, за нас Европа е далеч! Ние не познаваме европейските си депутати, не знаем как да се свържем с тях, те също нямат интерес към нас. Така стоят нещата, а икономическата криза, в която живеем, никак не помага на европейския дебат. Достатъчно е да вземете един френски вестник и веднага ще видите, че още от първата страница се говори основно за кризата. И все пак, аз лично смятам, че трябва да гласуваме. В противен случай други ще вземат решенията вместо нас, било то икономическите решения, тези за френското сирене, за изтичането на капитали… Защото нека не забравяме, че демокрацията се изхабява само, ако не я

„Моят евродепутат и аз – реален или виртуален диалог?“

използваме достатъчно…”

Катрин Мютел е представителка на Конфедерацията на малките и средните предприятия във Франция. Познавате ли вашите евродепутати? Какви връзки поддържате с тях? Успявате ли чрез тях да изпратите вашите послания до Брюксел и Страсбург?

□ □□□□
□□□□□ □□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□ □□□□□
□□□□ □□□□□□□□
□□□□□
□□□□ □□□□□□□□

„За жалост трябва да ви призная, че аз не познавам моя евродепутат, не се срещам с него и смятам, че този проблем съществува, както за предприятията, които представлявам, така и за обикновените граждани, които наистина не знаят какво правят евродепутатите, какви цели защитават… С други думи, изправени сме пред крещящ проблем, свързан с липсата на информация и комуникация. А в същото това време знаем, че голяма част от законите на ЕС се гласуват в Брюксел, където се вземат решения за нашето бъдеще.”

Как оценявате ролята на жените в бизнеса, чува ли се техният глас в европейските институции?

„В момента работим именно по тази тема с Икономическия и социален съвет на Европа, който ни възложи проучване за предизвикателствата пред женското предприемачество в страните от ЕС – казва г-жа Мютел. – Да се увеличи достъпът на жените до бизнеса като се опростят процедурите по отпускане на кредити, да се облекчи тяхното ежедневие в семейството, с други думи да се опитаме да намерим формулата на успешното съчетаване на професионалния и семейния живот. Защото работният ден на жените е много дълъг… Установили сме връзки със всичките страни членки, където се прилагат различни програми за работещите жени, и ще се опитаме да извлечем най-полезното от практиките, ще го обобщим и се надяваме, че в резултат, ще помогнем на всички жени да се чувстват по-уверени и жизнени, да имат същото самочувствие като мъжете-предприемачи.”

Събитията във Версай и Париж дадоха повод да се запознаем с победителя в нашия конкурс на тема „Европа отвъд бучките захар и на прага на избори 2009”. Името му е Матю Ръшуорт. Той с удоволствие започна изказването си на френски и продължи на английски език по темата: по-сладка, по-солена, по-горчива или по-безвкусна Европа ни очаква?

□ □□□□
□□□□□ □□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□ □□□□□

„Моят евродепутат и аз – реален или виртуален диалог?“

□□□□ □□□□□□□□
□□□□□
□□□□ □□□□□□□□

„Много се радвам, че спечелих конкурса, но тъй като европейската тема е много сериозна, ще ми позволите да продължа на английски… Изборите за ЕП в края на чешкото председателство бележат края на едно трудно за ЕС десетилетие – държавите се разделиха в мненията си за Ирак, за Европейската конституция, за Лисабонския договор. Към това се добавиха финансовата и икономическата криза и управлението на процеса на разширяване. Всички тези дадености затвърдяват необходимостта да работим заедно на принципа на субсидираност. Защото ЕС не се опитва да изझे функции на националните правителства. Но има сфери, в които ЕС не работи добре – екология, енергетика, включително ядрена, трудово законодателство, верски различия… И затова трябва да гласуваме, особено младите, за да работи Европа по-добре. Настоящите избори ще се проведат според правилата на договора от Ница. Но когато Лисабонският договор бъде приет, смятам, че Европа ще се окаже във възможно най-благоприятната позиция. Разширяването на процедурата за съвместно вземане на решения ще й даде още по-голяма власт, ще я направи още по-силна. Ето защо трябва да гласуваме през юни!“

Изборите за Европейски парламент протичат тази година в особено труден момент, в който всеки гражданин на Европа е изправен пред огромните изпитания на икономическата криза и рецесията, които като че ли заглушават всички останали теми. Ще убие ли кризата Европа или обратно, старият ни континент ще се консолидира и ще излезе по-силен от тежките предизвикателства? Отговор на тези тревожни въпроси дава Ален Баро, директор на Информационното бюро на Европейския парламент в Париж:

□ □□□□
□□□□□ □□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□ □□□□□
□□□□ □□□□□□□□
□□□□□
□□□□ □□□□□□□□

„Най-важното сега е да направим така, щото народите на Европа да разберат, че единствено с общи усилия можем да се справим с икономическата криза. Но това означава и че Европа трябва бързо да отговори на очакванията на нейните граждани. Европа трябва да се научи да се адаптира по-гъвкаво, да реагира своевременно на изпитанията. Предстоящите избори са ключови за Европа и въпреки противоречията в самия съюз, не трябва да се отклоняваме от избраната от всички нас посока.“

В тази връзка можем ли да очакваме, че процесът на разширяването на Европа ще спре дотук? Има ли бъдеще една още по-голяма Европа?

„Няма ясно изразено мнение в европейските среди по този въпрос – казва г-н Баро.

„Моят евродепутат и аз – реален или виртуален диалог?“

и; Както знаете, преговорите продължават, но тъй като сме притиснати от икономическата криза, много от нас си казват: сега сме в деликатен момент, нека да изчакаме да мине трудното, да възстановим равновесието, отново да тръгнем нагоре и тогава ще можем да мислим за ново, следващо разширяване. Това е доминиращата позиция в Европейския парламент, въпреки различните мнения, застъпвани от някои страни-членки, политически групи или партии. Да, кризата ще забави процеса на разширяването на Европа. Колкото до това дали сегашните граници на ЕС ще останат непроменени за в бъдеще, въпросът стои отворен. Вече сме 27 държави-членки, смятам, че първо трябва да укрепим сегашните си позиции, да изгладим сегашните си икономически, институционални, социални и други разногласия и след това да мислим за по-нататъшно разширяване. Въпросът, пак повтарям, е открит

Бъдещето на Европа вълнува и Любов Панайотова, програмен директор на Европейския институт в София. Нейният поглед се насочва към очакванията на нашите съседи от Западните Балкани…

☐ ☐ ☐ ☐ ☐

☐ ☐

☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

A grid consisting of 4 rows and 15 columns of small squares. The first row contains 15 squares, the second row contains 15 squares, the third row contains 15 squares, and the fourth row contains 15 squares.

„В никакъв случай не трябва да загубим перспективата за разширяването. Особено за страните от Западните Балкани, това е изключително важно. Европа не може да бъде силна без тази дупка, която към момента съществува на нашата карта, да бъде запълнена и тези страни не видят своето място в ЕС. Естествено, че ефектът от кризата е намаляване на интензитета на преговорите, но не трябва да позволим да се говори само за приемането на Хърватия в близкото бъдеще.“

„Моят евродепутат и аз – реален или виртуален диалог“ – на тази тема Практическият институт по журналистика в Париж организира изследване с участието на френски студенти. Какво е тяхното мнение за бъдещето на Европа и дали младите ще дадат своя глас за европейската кауза? Ето и мненията на трима млади французи – Никола, Клое и Ан.

[illegible]

„Моят евродепутат и аз – реален или виртуален диалог?“

□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

□□□□ □□□□□□□□

□□□□□□

□□□□ □□□□□□□□

„Аз съм французин и чех едновременно и смятам, че Европа може да направи много за 27-те – казва Никола. – Важно е да се гласува, защото Европа може да направи много, за да облекчи ежедневието на своите граждани.“

„Разбира се, че ще гласувам, и се надявам, че максимален брой хора ще последват моя пример – казва Клое. – Аз съм на 24 години, смятам, че принадлежа към едно привилегировано поколение. А Европа съществува, защото ние сме го решили, защото ние искаме да живеем заедно и да споделяме едни и същи ценности. Но Европа не ни е дадена, всеки ден ние трябва да отстояваме нейната кауза. Нека бъдем отворени към света и да не се задоволяваме само със собственото си егоистично съществуване. Важното е народите да живеят в мир и разбирателство.“

„Да ви кажа честно, до скоро аз няхах много ясно виждане по въпроса, но днес мога да ви кажа, че ще гласувам – твърди Ан. – Мисля, че човек трябва да си интересува от това, което става около него, да се включва в дебати, да участва в конференции, да пътува и да опознава тези, които са част от неговото голямо европейско семейство. Да, трябва да гласуваме“

□ □□□□

□□□□□ □□□□□□ □□□□□□

□□□□□□□

□□□□□□ □□□□□□ □□□□□

□□□□ □□□□□□□□

□□□□□

□□□□ □□□□□□□□

Ентусиазмът на младите се споделя и от техния преподавател, френския журналист Жан-Клод Дюлюк. „Решихме да организираме серия от проучвания на тема „Моят евродепутат и аз“ – общо 22 екипа от по двама журналисти, които развиха различни аспекти от зададената тема – обяснява той. – По този начин работим от години и целта ни е да можем да предложим на големите вестници и медии интересни виждания по темата Европа. С уговорката, че както всички знаем, европейската тема е „трудно продаваема“ пред френските медии, които смятат, че техните читатели, слушатели или интернет потребители не разбират много за какво става дума. Оттук и темата за връзките между евродепутатите и гражданите. И знаете ли какво се получи? Противно на очакванията, нашите студенти бяха приятно изненадани от готовността и добронамереността на евродепутатите, които откликнаха веднага на тяхното желание за диалог и по-добро опознаване. Една от студентките ми сподели въодушевена, че се обадила по телефона на Жерар Онеста, който е заместник-председател на ЕП, и че той веднага ѝ е отговорил, което е много обнадеждаващо за един млад човек и прохождащ журналист.“

Колкото до изводите от тези проучвания, мисля че всички разбраха, че националните проблеми имат европейско измерение, така както и решенията, взети в Брюксел, се транспонират с лекота на местно ниво, във всяка една страна-членка. Другото нещо е, че тези теми, които на пръв поглед изглеждат прекалено сухи и „технически“, могат с лекота да бъдат разяснени на слушателите или на читателите от момента, в който ги вплетете в една история. Това е изкуството на журналистиката – да поднесеш по един изключително интересен и достъпен начин една иначе сложна и трудна тема! Да разкажеш една история. И това моите студенти го разбраха…”

В края на това предаване и завършвайки нашия проект „Сега – взаимодействие с ЕП“, даваме думата за обобщение на нашия изключително ценен и полезен „интерфейс“ по тази инициатива – Огнян Бояджиев, главен редактор на Портал Европа:

□ □□□□
□□□□□ □□□□□□ □□□□□□
□□□□□□□
□□□□□□ □□□□□□ □□□□□
□□□□ □□□□□□□□□
□□□□□
□□□□ □□□□□□□□□

„Приключваме един проект с неочакван край, защото преди година, когато той започна, ни беше трудно на нашия екип да си представим дали възприятията спрямо евродепутатите и Европарламента във всички тези 20 страни-членки, в които работим с нашите партньори, са същите. Дали например има повече ентузиазъм в България и Румъния спрямо това, което имаме в „стара“ Европа или обратното. Оказва се, че гражданите имат една и съща отвореност към ЕП, към утрешна Европа, имат нужда от малко окуражаване, от по-пряк контакт със своите избраници. Така че аз съм оптимист, дори и за избирателната активност на евровата през юни, защото следващият мандат е много важен и труден за Европа. И хубавата новина е, че проектът ни продължава под името „Взаимодействие с Европейския парламент“. Няма я думата „сега“, което създава усещане за трайност. И дай, Боже, да продължим заедно и с вашите слушатели да диалогизираме за това, което се случва в Европейския парламент“.

Така завършва последното предаване от проекта „Сега – взаимодействие с Европейския парламент“, изпълняван от Европейския институт с финансовата подкрепа на Генерална дирекция „Комуникация“ на Европейския парламент. Всички предавания са публикувани на сайта на БНР и на специализирания сайт <http://parliament.europe.bg>. Но както разбрахте, нашето сътрудничество продължава. Благодарим ви за подкрепата и не забравяйте – гласувайте! Защото както казва великият Виктор Юго, „от единението на свободата и братството между народите ще се роди всеобщият граждански поход, зародиш на великото бъдеще на човешкия род, в името на живота, на мира и на разбирателството в Европа.“

„Моят евродепутат и аз – реален или виртуален диалог?“

София-Париж-София
Соня Васева